

Magyar Orvosi Kamara Fogorvosok Területi Szervezete

1068 Budapest, Szondi u. 100.

Telefon: +36-1-353-2188 Fax: +36-1-269-1876

E-mail: kamara@fogorvos.hu

Iktatószám: VII/205-1/2017.

Dr. Ónodi-Szűcs Zoltán
egészségügyért felelős államtitkár
Emberi Erőforrások Minisztériuma

Budapest
Arany János utca 6-8.
1051

2017-03-27
EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA
1051 Budapest, Arany János u. 6-8.
1245 Budapest, Pf. 987.

Tisztelt Államtitkár Úr!

A Magyar Orvosi Kamara Fogorvosok Területi Szervezete elnökeként fordulok Önhöz és kérem segítségét a fogorvos-társadalom törvényes jogainak érvényesítése érdekében. Szervezetünk országos érdekképviselői szerve a fogorvosoknak, ezért megkeresésemet a hazai fogorvosi szakma nevében küldöm, melyet kérem, szíveskedjen kiemelt fontossággal kezelni.

Szeretnénk először is megköszönni azokat az előremutató intézkedéseket, melyek az elmúlt egy év során érintették a fogorvosi ellátórendszert, de feltétlenül fontosnak tartjuk, hogy felhívjuk a figyelmet azokra az ellentmondásokra, melyek továbbra is fennállnak, és jelezzük, hogy sürgős beavatkozás nélkül az ellátórendszer össze fog omlani.

A 2016. év közepén nyújtott 2 mrd. forint plusz támogatás átmenetileg csekély mértékben segített az ellátórendszer alulfinanszírozásán (ez kb. 50 ezer forint/hó/praxist jelentett), de a januári minimálbéremelés következtében ez a kis emelkedés is gyakorlatilag elolvadt.

Örömmel vettük, hogy hosszú évek után - kérésünkre - a letelepedési támogatást megnyitják fogorvosok számára is, reméljük, lesznek kollégák, akik jelen finanszírozási viszonyok mellett is élni kívánnak a lehetőséggel.

Ugyancsak támogatjuk azt a tervezetet, mely államilag támogatott rezidensi helyeket nyitna meg fogorvosok számára.

Mindezek ellenére - a tarthatatlan állapot miatt - levelünkkel az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény (továbbiakban Ekt.) 1.§ (1), (2) bekezdés a) pontja, valamint 2.§ a) és d) pontjaiban foglalt jogszabályi kötelezettségünket teljesítjük és célunk, hogy a tagjainktól folyamatosan érkező, finanszírozással és béremeléssel kapcsolatos igények és érdekek rendezésére megfelelő jogi és finanszírozási megoldás szülessen.

Kérjük, haladéktalan intézkedését abban, hogy az egészségügyi alap- és szakellátásban mind a közalkalmazottakra vonatkozó béremelést, mind a fogorvosi praxisok finanszírozását érintően mielőbb létre jöjjön az a jogszabályi környezet, mely a fogorvosokat érintő, jelenleg is fennálló hátrányos megkülönböztetést feloldja és az ebből adódott sérelmeket, eltéréseket kompenzálja.

Az elmúlt évek során megmutatkozó finanszírozási és béremelési anomáliák – különösen, de nem kizárólagosan - az alábbiakban foglalhatók össze.

1. Az egyes egészségügyet érintő törvények módosításáról szóló 2016. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Módtv.) csak *az egészségügyi ágazati előmeneteli rendszer hatálya alá tartozó*, 2016. július 1-jén alkalmazásban álló foglalkoztatott számára tette lehetővé a béremelést. Ebbe a körbe azonban kizárólag az állam, a helyi önkormányzat, az egyházi jogi személy vagy a vallási tevékenységet végző szervezet tulajdonában vagy fenntartásában álló *fekvő- vagy járóbeteg-szakellátást*, valamint a Kormány által rendeletben meghatározott *egyéb egészségügyi ellátást vagy szolgáltatást (mentést, betegszállítást és vérellátást)* nyújtó, egészségügyi szolgáltató munkáltatónál foglalkoztatott személyek tartoznak.

Megállapítható tehát, hogy mivel az **egészségügyi alapellátásban közalkalmazottként vagy munkavállalóként dolgozó fogorvosok nem tartoznak az egészségügyi ágazati előmeneteli szabályok hatálya alá, rájuk nem vonatkoznak a kötelező béremelésről szóló rendelkezések.** Ez különösen az önkormányzatok és egyéb szervezetek által közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott fogorvosokra vonatkozik.

Ezek a fogorvosok, szak-fogorvosok még mindig a közalkalmazotti bértábla szerint, vagy kialakított munkabéreként kapják a fizetésüket, mely - a kollégák által történt jelzések alapján - átlagosan bruttó 200-220.000 Ft összeggel kevesebb, mint az ugyanolyan végzettségű, de nem fogászati alapellátásban dolgozó kollégáik keresete.

2. **A fogászati alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók finanszírozása messze elmarad az egészségügyi alapellátást nyújtó háziorvosi, illetve házi gyermekorvosi (továbbiakban: háziorvosi) egészségügyi szolgáltatók pénzügyi támogatásától** annak ellenére, hogy a jogszabályban előírt szakmai minimumfeltételek, és a folyamatosan felhasználásra kerülő anyagok költségvonzata egy fogorvosi praxisnál hatványozottabban nagyobbak, mint egy háziorvosi körzetnél. Szervezetünk által évek óta véleményezett önkormányzati feladat-ellátási szerződések egytől-egyig szinte kizárólag a fogorvosi egészségügyi szolgáltatók feladatává teszik ezen tárgyi eszközök teljes biztosítását, fenntartását, javítását és pótlását, ami rendkívül nagy anyagi terhet jelent a praxisoknak. Ezek jogi szabályozása is indokolt.

A fogászati alapellátást nyújtó egészségügyi szolgáltatók finanszírozása - a jelenlegi bázis- és teljesítmény díjrendszer, valamint azok mértékei alapján - nem elegendő arra, hogy a munkaerő, anyagköltség, és a rendelő fenntartási költségek pénzügyi fedezetét biztosítsa. **A jelenlegi finanszírozás összegéből, még a garantált bérminimumot sem tudják a praxisok kigazdálkodni, a szakdolgozók számára pedig nem tudják megfinanszírozni a minimális béremelést sem.** Elfogadhatatlannak tartjuk, hogy azonos végzettséggel, képesítéssel rendelkező fogorvosnak csupán attól függjön a bére (illetménye), hogy milyen szolgáltatónál és jogviszonyban végzi tevékenységét.

A fogorvosok részére jutó átlagos finanszírozási összeg havi mértéke 750.000 - 800.000 Ft. Szervezetünk 2015 év során készített felmérése szerint, a kötelező egészségügyi alapellátást megvalósító, egy fogorvosi egység fenntartásának **minimális** 1 havi összköltsége ~ 1.600.000,- Ft, mely az átlagos finanszírozási összeg duplája. Mindezek alapján a jelenlegi körülmények szerint az átlag magyar fogorvos saját tevékenysége terhére 50%-ban támogatja az alapellátás megvalósulását, melynek biztosítása kötelező állami feladat lenne. Az ordító különbség magyarázataként elfogadhatatlan, hogy a fogorvosi praxisoknak lehetőségük van jogszabályi keretek között a betegektől térítési díjat kérni megadott beavatkozások után - ami amúgy helytálló -, hiszen ez az összeg ezt a különbséget messze nem éri el, így továbbra is megmarad a szakadék a finanszírozásban.

3. Az OEP hivatalosan közzétett hirdetményei között, kizárólag házi orvosok, illetve házi gyermekorvosok részére került kiírásra a **praxisjog vásárlására fordítható, vissza nem térítendő támogatás** pályázata. A fogorvosok számára ez továbbra sem elérhető, holott a letelepedési támogatás megnyitására irányult kérésünkkel egy időben beadtuk erre vonatkozólag is módosító indítványunkat, és ígéretet is együttesen kaptunk a változtatásra, de végül csak a letelepedési támogatás kapcsán történt előrelépés. A praxisjoggal rendelkező idősebb fogorvosok nehezebben tudják eladni praxisukat, hiszen az egészségügyi vezetés a fogorvosi alapellátásban – szemben a házi orvosokkal és házi gyermekorvosokkal - a mai napig nem ad támogatást a fogorvosok számára a praxisvásárláshoz, így **vonatkozó pályázati lehetőség megteremtése** **mielőbb szükséges.**

Továbbá évek óta **folyamatos emelkedést mutat a betöltetlen fogorvosi praxisok száma**, mely a jelenlegi adat alapján 283 szolgálatot érint.

Magyarország *Alaptörvényének XV. Cikkelye (1) és (2) bekezdései* értelmében a törvény előtt mindenki egyenlő. Az Alaptörvény tehát tiltja az igazolható ok nélkül történő megkülönböztetést. Ugyanezt erősítette meg az Alkotmánybíróság, amikor kimondta, hogy a megkülönböztetés tilalma értelmében a jognak mindenkit egyenlőként (egyenlő méltóságú személyként) kell kezelnie, azaz azonos tisztelettel és körültekintéssel, **az egyéni szempontok azonos mértékű figyelembevételével kell a jogosultságok és a kedvezmények elosztásának szempontjait meghatározni.**

Alaptörvény-ellenes diszkriminációról van szó, ha valamely jogalanyt, vagy azok csoportját más, azonos helyzetben lévő jogalanyal vagy csoporttal történt összehasonlításban kezelnek hátrányosabb módon. A **jogegyenlőség követelménye** azt jelenti, hogy az állam, mint közhatalom - mint jogalkotó és jogalkalmazó - a jogok és kötelezettségek megállapítása során köteles az azonos helyzetben levő jogalanyokat indokolatlan megkülönböztetés nélkül, egyenlőként kezelni (30/1997. (IV. 29.) AB határozat.).

Az alapellátásban dolgozó házi orvosok, házi gyermekorvosok és szakdolgozók csoportjától minden ésszerű ok nélkül különbözteti meg a Kormány a fogászati alapellátásban és szakellátásban dolgozó orvosokat és szakdolgozókat, illetve fosztja meg őket a másik csoportba dolgozó kollégáikat és praxisaikat megillető jogosultságoktól, ami tarthatatlan a jövőre nézve. A fogorvosokat mellőző, jelenlegi jogi és gazdasági környezet tehát többszörösen törvénytörtő, érdeksértő vagy egyéb jogszabályba ütközik.

Mint Ön előtt is ismeretes a felsorolt egyenlőtlenségek miatt, a fogorvosok körében oly mértékűvé vált az elégedetlenség, hogy mára szervezetünkől függetlenül létrejövő, önszerveződő kezdeményezéseket tapasztalunk a diszkriminatív helyzet megszüntetése érdekében.

Mindezek alapján az a tiszteletteljes kérésünk, hogy a fent részletezett helytelen, hátrányosan megkülönböztető és alkotmányosértő jogi szabályozás és joggyakorlat **mielőbbi felszámolása érdekében Tisztelt Államtitkár Úr tegye meg a szükséges jogi lépéseket és intézkedéseket, melyekkel kapcsolatban várjuk szíves tájékoztatását.**

Kelt, Budapest, 2017. március 24.

Tisztelettel

Prof. Dr. Hermann Péter
elnök